

[Gunner Baunsgaard.]

kelte lægemidlers etiketter og påskrifter, og det mener jeg er helt påkrævet vedrørende ordinerede præparater og piller, som indtages af gravide. Der er strenge bestemmelser om opbevaring af medicin, der er farlig for børn, og der er påskrifter om, at visse mediciner ikke må gives til børn. Kvinder, der besøger læger, behøver ikke at opgive graviditet, såfremt det er andre sygdomme, der ønskes behandling for. Der må ikke komme medicin i handelen, som kan medføre skadevirkninger, heller ikke i nævnte tilfælde.

Jeg har grund til at tro, at både sundhedsstyrelsen og ministeren ser lige så alvorligt på dette spørgsmål, som jeg gør, og som tusind kvinder gør. Det er ikke et spørgsmål om specialister, der giver et pænt svar på et brev, det er et alment problem, der, hvis det ikke løses, kan få følger for mange kvinder både fysisk og psykisk og kan få langt-rækkende følger for nyfødte, der har taget skade på fosterstadiet.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Sundhedsstyrelsen har så tidligt som i 1962 udsendt et cirkulære til landets læger om, at der ved ordination af lægemidler til gravide bør vises stor omhu og tilbageholdenhed. Kendskabet til lægemidlers indvirkning på fosterdannelsen hos mennesket er stadig væk mangelfuld, ligesom den var i 1962, og derfor er det kun meget få lægemidler, om hvilke man med rimelig sikkerhed kan sige, at de uden risiko for fosterbeskadigelse kan gives til gravide. Dette betyder igen, at langt de fleste lægemidler skulle forsynes med en advarsel mod anvendelse under graviditeten, hvilket indebærer en risiko for, at forbrugernes respekt for advarslen vil blive svækket, og man kunne spørge, om problemet kunne løses ved at udskille et mere begrænset antal lægemidler, hvor der må antages at foreligge en særlig risiko ved anvendelse til gravide.

Sundhedsstyrelsen har i de senere år i en række tilfælde gjort godkendelsen af nye lægemidler betinget af, at fabrikanten i sin produktinformation til lægerne tydeligt anfører en advarsel mod anvendelsen af præparatet til gravide. Der vil i praksis intet være til hinder for, at etiketterne til sådanne præparater forsynes med en advarselstekst som foreslået. Man må dog i så fald gøre sig

følgende to forhold klart: mange forbrugere vil med en vis ret slutte modsætningsvis og antage, at lægemidler, der ikke er forsynet med advarsel, kan indtages af gravide uden risiko for fosteret. Dette er som anført en ukorrekt slutning, hvorfor der med et sådant system blot skabes en falsk tryghedsfølelse. En advarsel på etiketten mod brug af et lægemiddel vil kunne medføre unødigt ængstelse hos den patient, som på grund af sin sygdom er nødt til at anvende lægemidler under graviditeten. Det kan eksempelvis dreje sig om en kronisk sygdom som epilepsi eller en akut sygdom som en alvorlig infektion. I sådanne tilfælde vil ophør med eller udskydelse af behandling med et lægemiddel kunne få katastrofale følger for patienten.

Må jeg til slut sige, at jeg har fuld forståelse for, at man giver den enkelte patient størst mulig sikkerhed mod uønskede virkninger af lægemidler. Spørgsmålet om, hvad der i det enkelte tilfælde gavner patienten mest uden at påføre fosteret en uacceptabel risiko, er imidlertid så kompliceret, at det næppe kan løses ved, at patienten selv skal gennemføre en kontrol ved hjælp af generelle advarselspåskrifter på lægemidlernes etiketter, men kræver en individuel stillingtagen af lægen i et samråd med patienten. Jeg er derimod villig til at overveje, om der helt generelt kan gives bedre information til befolkningen om, at gravide bør udvise forsigtighed med indtagelse af lægemidler i det hele taget, og ligeledes kunne der være tale om, at man sørgede for en bedre information til lægerne og en påmindelse om, at de skulle være forsigtige med receptudstedelse for mediciner, som kunne være farlige for et foster.

Gunner Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak for svaret; jeg fik jo et halvt tilsagn. Jeg er klar over, at der i 1962 er blevet udsendt et cirkulære til lægerne, men kvinder behøver ikke at nævne over for læger, at de er gravide, hvis det er andre sygdomme, de søger hjælp for. Det er et meget vitalt spørgsmål, da der er piller f. eks., der er så farlige, at de må mærkes, og jeg mener nu at have fået tilsagn om, at det er et problem, som man vil se meget velvilligt på.

Hermed sluttede spørgsmålet.